

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 296.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀφθαρσίᾳ, ταμείῳ τρυφῶν καὶ τρυφῶν ἐπήγαγον. ὧν ἀμφοτέρων ὑφ' ἐνὶ χροῖῳ παρέχον τιὸ κόλασιν.

Ωρίωνι. 293.

Οἶνω τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα ὁ θεὸς ἀνίγματι χροῖσμός ὁμοιοῖ· ποτὲ μὲν ἐν τῆς δεαποικίης πηγάζοντι πλεῖστος, ποτὲ δὲ ὡς γλεύκει φομαῦπι τοὺς μαθητάς, ὅς τῆς εὐφροσύνης ἀποχρησάντες Ἰσδαῖοι, καὶ τρέψαι τιὸ ἀλήθειαν φιλονεικήσαντες ψεύδει, ὁξος τῶ τῆς σοφίας ἀπορηγχαν διδάσκαλῳ, συμπλέξαντες αὐτῶ καὶ πικρίας· ὧν γὰρ τὸ φῶμα ἀρεῶς καὶ πικρίας γέμει τοιαῦτά ἐστὶ καὶ τὰ πόματα, τὸν φυτῶν τῆς ζωῆς ἀμπέλῳ, ὅξει ἀμειβομύρων, καὶ τὸν γλυκάντα λόγους θεοῖς καὶ νόμοις ὡς μέλιτι, πικρία χολῆς δεξιμύρων.

Γεροντίῳ. 294.

Εἰ τῆς πολέμων βούλει κέρταϊν, ἀλλὰ τὸ στρατοπέδον φόβῳ θεῷ· διχμοσύνη γὰρ φέρει τιὸ ἀριστείαν· ἢ δὲ ἡμῶν ἀδικία, τῆς ἐναντίων ἐστὶ συμμάχια.

Προαρεσίῳ. 295.

Ὅρον τῆ φύσος ὁ πλάστης ἐπέθηκε, καὶ φόβον ὁ νόμος τοῖς κακοχόλοις ἠπειλίησεν· ὅσοι τοίνυν τοῖς ὅροις ἐμμένεισι, τιὸ φύσιν ἐπίμησαν· ὅσοι δὲ τὸν νόμον παρώσαντο, τὸν φόβον ἐδέξαντο.

Τῶ αὐτῶ. 296.

Φύσος ἔχει τιὸ ἔνομον μίξιν· ἢ πορνεία ἐφῆυρεν ἐπίβηλον λύτην· οἱ τοίνυν ἀνόμως τῆς φύσεως ὄρον χεῖρα λυτήσαντες, τῶ φόβῳ τῆς νόμου σωφρονεῖν ἐπαυδῆθησαν.

Εὐλαμπίῳ. 297.

Τίσοβεις τιὸ πόλιν ἀλαζῶνι, τί τὸν

mortalitatis promptuario crucē ac sepulturam inducebant. Quorum amborum scelerum penam vno atque eodem tempore pependerit.

Orioni. 293.

Diinum oraculum Euangelicam prædicationē vino confert, quondam quidem ex Dominico latere profluenti, quondam autem, multi instar discipulos acienti ac roboranti. Cuius læticiam cum Iudei consecuti non essent, ac veritatem mendacio fucare studerent, sapientiæ Magistro acetum obtulerunt, admixta ei amaritudine. Quorum enim os maledictione & amaritudine, plenum est, eiusmodi quoque sunt eorum potiones, viuæ vineæ confitorem aceto remunerantium, eumque, qui diuinis sermonibus ac legibus tanquam melle eos educarat, fellis amaritudine excipientium.

Gerontio. 294.

Si hostes vincere cupis, Dei metu exercitum ducito. Iustitia enim hoc affert, ut quis strenuē ac feliciter pugnet. Contrā, iniustitia nostra, hostium est auxilium.

Proaeresio. 295.

Creator terminum naturæ imposuit: ac metum lex malè feriatīs minata est. Quocirca qui præscriptis finibus se continent, naturā honore prosequuntur. Qui autem legem propulerunt, metum acceperunt.

Eidem. 296.

Natura legitimum concubitum habet: scortatio autem insidiosam rabiem excoGITauit. Quamobrem qui iniquē, ac rabido quodam furore, naturæ limites excefferunt, hos legis terror ad pudicitiaē studium erudiuit.

Eulampio. 297.

Quid insolenter per urbem graderis, ho-